

Ngàn Truyện Cười Đủ Loại

Những điều thú vị về cuộc sống :

1 năm chúng ta chớp mắt 4 triệu lần, độ dài ngón tay trở bằng với chiều dài thừng nhỏ của các bạn nam, người có IQ cao nhất thế giới là 1 phụ nữ, voi là loại động vật duy nhất không biết nhảy.....

Tất cả các bạn nữ đều đang đọc dòng này tới cùng, nhưng các bạn nam thì đang mãi ngắm ngón tay trở của mình

Một người Sài Gòn vừa bị công an tổng giam vào ngục. Trong lúc anh đang ngơ ngác thì các người tù khác vây quanh anh và hỏi :

- Tại sao anh bị vào tù ?
- Tôi là nhân viên bán hàng ở một tiệm sách và bị tù về tội đã bày trong tủ kính chân dung tổng bí thư Đỗ Mười.
- Như vậy có gì đáng bị tù đâu? Ngươi mộ lãnh tụ là tốt sao lại bị tù?
- Tại tôi vô tình đặt dưới chân dung tổng bí thư Đỗ Mười cuốn "Thằng Ngốc" của Dostoevski.
- Tại sao anh không làm kiểm điểm và xin lỗi, rồi dẹp cuốn "Thằng Ngốc" đó đi.
- Tôi đã làm như thế và thay vào đó bức ảnh chụp tổng bí thư và vợ cùng các con ông ấy.
- Như vậy càng quý chứ có tội tình gì đâu? - nhưng kỳ này tôi lại sơ ý đặt dưới bức hình đó cuốn sách "Gia Đình Bất Hạnh".
- Rồi sau đó ra sao ?
- Công an đến cảnh cáo tôi; tôi dẹp cuốn sách đó ngay và thay bằng bức hình của toàn bộ chính trị của đảng cộng sản Việt Nam.
- Lần này anh có đặt phía dưới cái gì không?
- Có mới chết chứ! Tôi lại sơ ý để cuốn "Alibaba và 40 tên cướp" dưới bức hình của toàn bộ Chính Trị của đảng cộng sản Việt Nam.
- Thế nên, anh bị họ đưa vào đây?
- Chưa, sau khi dứt lốt ít tiền, tôi được bỏ qua và lần này tôi để hình "bác Hồ" vào đó.
- Thế thì tuyệt quá. Vậy tại sao anh còn bị đưa vào đây ?
- Vì tôi đã để cuốn sách "Tên Trùm Mafia" dưới chân dung "bác".

Quan tòa hỏi một nhân chứng nữ:

- Có chồng hay chưa?

Bà này thờ dài. Tòa nói với thư ký:

- Ghi đi: chưa chồng.

Một lát sau quan tòa hỏi một nhân chứng nam:

- Đã có vợ chưa?

Người này cũng thờ dài. Tòa nói:

- Ghi đi: đã có vợ.

Cu Tí thi học kỳ. Đây là kỳ thi vấn đáp. Thầy giáo hỏi :

- Thế anh có biết trong phòng này có mấy cái đèn không??

Cu Tí nhìn lên trần nhà và đếm:

- Thừa thầy có 4 cái ạ!!!
- Sai rồi, có 5 cái.

Rồi thầy rút trong túi quần ra một cái bóng đèn. Kỳ thi sau, Cu Tí lại vẫn gặp ông thầy nọ.

- Vẫn câu hỏi trước đây anh thử trả lời xem nào!!!

Cu Tí thần nhiên đáp :

- 5 cái ạ!!!
- Cậu lại sai rồi, lần này tôi không mang theo cái bóng đèn nào!!!
- Em mang thừa thầy!!!

Cu Tí rút trong túi quần ra 1 cái bóng đèn!!!!!!

Cô giáo hôm nay mặc áo mới, trên ngực thêu hoa hồng. Thấy các học sinh chăm chú nhìn, cô giáo rất vui, hỏi:

- Thế các em có biết hoa hồng sống bằng gì ko?

Cu Tí trả lời:

- Thưa cô bằng sữa ạ!

Cô giáo đỏ mặt đuổi Cu Tí ra đứng hành lang. Thầy hiệu trưởng đi ngang thấy Cu Tí vật vờ ở ấy, hỏi đầu đuôi sự tình rồi nói:

- Cu Tí em nhầm rồi, hoa hồng sống bằng phân và nước tiểu.

Cu Tí làm bầm:

- Em đâu biết rế nó dài đến thế !

Trong giờ sinh vật, cô giáo hỏi học sinh:

- Tại sao con cá thồn bơn lại mỏng dẹt vậy?

Cu Tí giơ tay:

- Thưa cô vì nó bị con cá voi hi..ép!

Cô giáo không kìm chế nổi:

- Biến khỏi lớp học, và nếu không có phụ huynh thì đừng có quay lại lớp. Chúng ta tiếp tục buổi học. Thế còn ai biết, tại sao mắt của con tôm lại to và lồi ra thế không?

Cu Tí đã ra tới cửa:

- Đơn giản là con tôm cũng có mắt ở cạnh đó và trông thấy tất cả.

Nhà khoa học Mỹ đã phát minh ra máy bắt trộm rất hiện đại họ mang qua mỹ thử nghiệm 30 phút, máy bắt được 500 tên. đem qua Trung Quốc, trong vòng 10 phút máy bắt được 6000 tên. Cuối cùng là đến VN, các nhà khoa học chờ mãi không thấy tín hiệu 5, 10, 30 phút, họ đi ra kiểm tra thì...cái máy đã bị trộm mất.

Giờ học đầu tiên môn hình học lớp 7. Cô giáo vẽ lên bảng 1 cái vòng tròn và đường kính.

- Các em hãy nhìn đây là vòng tròn và đường kính của nó.

Cu Tí:

- Còn theo em, đó là cái mông !

Cô giáo tức quá, chạy đi tìm thầy hiệu trưởng và cùng quay về lớp học:

- Thưa ông hiệu trưởng, Cu Tí là 1 học trò hư và không hiểu gì về hình học .....

Hiệu trưởng:

- Hồn láo, hồn láo quá! Thế ai đã vẽ cái mông lên bảng thế này ?!!!

Bố của trò Cu Tí bị cô giáo mời đến gặp. Khấp mình dán đầy bông băng, ông vừa lê bước vào đã nghe cô kể tội con mình:

- Bác xem này! Cu Tí vẽ con ruồi lên cái đỉnh trên bàn giáo viên. Tôi đập một nhát, chảy cả máu tay.

- Thế là còn nhẹ đấy. Cô nhìn cái của tôi đây này, đó là hậu quả của việc nó vẽ mẹ nó trên đồng mảnh thủy tinh!

- Úi giờ ời!

Hai vợ chồng kia rất yêu thương nhau, sau 10 năm thử thách bà vẫn chưa có bầu. Cuối cùng ông đồng ý nhờ một người đàn ông khoẻ đẹp để cấy giống. Mọi chuyện đã sắp đặt, giờ hành sự đến, ông rời nhà và dặn vợ sẽ có người tới làm phận sự, bà cứ tự nhiên tiếp đãi ân nhân.

Trong khi ấy, một nhiếp ảnh gia chuyên chụp hình trẻ em dạo trong vùng tới gõ cửa. Chủ và khách thuộc diện mau mồm miệng. Khách chưa kịp mở lời, chủ đã vồn vã mời vào, bà nhanh nhẩu:

- Tôi biết ông là ai, đến đây làm gì, tôi đang chờ ông đây, xin ông cứ tự nhiên.

- Thật vậy sao, hôm nay tôi có chương trình giám giá đặc biệt, sản phẩm trẻ em là chuyên nghiệp của tôi, bảo đảm không vừa ý không tính tiền bà.

- Thế tốt, đó là điều vợ chồng tôi mong muốn. Xin ông cho biết mình sẽ làm việc ở đâu?

- Bà cứ yên tâm, theo kinh nghiệm của tôi, phải làm hai cái trong bồn tắm, trên bàn ăn, dưới bếp và sau đó có thể bò càng dưới sàn nhà.
  - Trong bồn tắm? Dưới sàn nhà? Chồng tôi chưa bao giờ làm như thế, hèn gì.....
  - Thưa bà nghề chúng tôi không bảo đảm làm đâu trúng đó, tôi phải thử 5,7 kiểu, mỗi vị trí 1-2 cái, càng nhiều góc cạnh khác nhau, càng hy vọng mang lại kết quả tốt.
  - Chồng tôi xưa nay chỉ có một chỗ, làm hoài một kiểu hèn chi...Nếu vậy, xin ông làm liền, tôi nóng lòng lắm rồi.
  - Thưa bà, nghề này không cho phép chúng tôi vội vã, mặc dầu chỉ cần 5-10 phút, nhưng thiếu sự chuẩn bị, kết quả sẽ không làm bà thỏa mãn.
  - Phải rồi, chồng tôi không có kinh nghiệm, ông ấy vội vội vàng vàng, phụ một cái là xong, rồi đi rửa , hèn chi...
  - Thưa bà, tôi không dám chê ông nhà, nhưng hành nghề như vậy hèn gì trong nhà bà không có một sản phẩm nào ra hồn.
  - Phải rồi, chúng tôi cũng muốn có hình ảnh con cháu cho đỡ buồn.
- Anh phó nhòm mở cặp lấy ra mấy tấm hình trẻ em. Chỉ một tấm chụp trong sân trường:
- Thưa bà, cái này chúng tôi làm việc ở sân trường.
  - Ấy chết, ai lại làm ở nhà trường, không sợ cảnh sát sao?
  - Không sao thưa bà, lúc làm cái này chúng tôi chuẩn bị sẵn từ ngoài, vào tới là phụ liền, cảnh sát cũng khoái đứng xem chúng tôi làm suốt buổi!
- Phó nhòm đưa tấm hình khác chụp em bé sinh đôi:
- Cặp sinh đôi này thật là khó khăn, bà mẹ các cháu không giữ nổi, chúng tôi làm suốt ngày.
  - Trời đất, làm gì mà giữ không nổi!
  - Dạ phải, bà ấy luôn chân luôn tay, hai đứa không đứng yên một chỗ, đứa này xáp vô là đứa kia đã ra, cứ thế, lằng xằng mãi, mệt quá, hai đứa vừa ngồi chụm lại, tôi phụ một cái, thật bất ngờ mà lại đẹp thế này.
- Đưa tấm hình em bé khác chụp ngoài công viên:
- Bé này, thưa bà tôi đã mất 4 tiếng đồng hồ làm ngoài công viên, còn hư cả đồ nghề nữa.
  - Ông nói sao? Làm tới 4 tiếng đồng hồ? còn hư cả đồ nghề nữa?
  - Dạ phải, thưa bà thằng nhỏ nhúc nhích quá, tôi phải chui vào bụi rậm, chỉ lòi đồ nghề ra, vì nặng, tôi phải để đồ nghề trên cái nặng, thằng nhỏ nhúc nhích sàng qua sàng lại lia chia, rung chuyển cả mặt đất, đồ nghề mất thăng bằng rơi xuống, đựng phải tảng đá làm tôi thót cả ruột gan.
  - Thôi được, tôi đã xem sản phẩm của ông, mình bắt đầu được chưa, tôi cũng chịu hết nổi rồi.
  - Thưa bà, xin bà 5 phút, tôi ra xe lấy cái tripod, cái nặng để đựng đồ nghề.
  - Trời ơi, đồ nghề của ông phải chống nặng hay sao?
  - Thưa bà, cái cà nông (camera Canon) của tôi vừa dài vừa nặng, tay tôi cầm không nổi. Ấy...ây....bà sao vậy? Nghe tới đó, bà chủ nhà kinh hoàng, bủn rủn tay chân té xuống sàn nhà nằm sùi bọt mép...